

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3160/2021
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат из ..., ради утврђења дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 966/21 од 03.03.2021. године, у седници већа одржаној 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 966/21 од 03.03.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 966/21 од 03.03.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П 2185/16 од 06.10.2020. године, којим је тужба у овој правној ствари одбачена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и 2. ЗПП због којих се ревизија може изјавити, наводима ревизије се одређено не указује.

Према стању у списима, тужилац тужбом поднетом 27.12.2016. године тражи да се утврди да је тужени дискриминаторским радњама повредио тужиоца нетачним, неистинитим и лажним оптужбама за кривично дело убиства, да је претио да ће отпустити ВВ и да је наговарао да туженог оптужи за силовање. Као доказ за своје

тврдње тужилац је уз тужбу доставио службену белешку од 30.11.2006. године МУП-а УКП Прво одељење. Тужени је по пријему тужбе 14.07.2017. године изјавио приговор литиспенденције, јер је међу странкама у току судски поступак пред Вишим судом у Београду у предмету П1 355/14, који за предмет има исто чињенично стање из тужбе.

Увидом у списе Вишег суда у Београду П1 355/14 првостепени суд је утврдио да је тужба у тој правној ствари поднета 04.07.2011. године, са захтевом за утврђење дискриминаторског поступања туженог према тужиоцу, да је у поднеску од 08.11.2016. године тужилац навео да је тужени предузимао против њега дискриминаторске радње и поступке у дужем временском периоду, а између осталог и да је испољавао пред полицијским органима лажна сведочења, отворена лагања и омаловажавања. У прилог те тврдње доставио је службену белешку МУП, УКП Првог одељења у Београду од 30.11.2006. године. У наведеној парници поступак је у фази припремног рочишта.

Код таквог стања ствари, правилно су нижестепени судови тужбу тужиоца у овој правној ствари применом одредбе члана 294. став 1. тачка 3. у вези члана 203. ЗПП одбацили, јер међу странкама о истом захтеву већ тече парница.

У парници која се води пред Вишем суду у Београду П1 355/14, а која је почела да тече пре парнице у овој правној ствари, тужилац је као доказ за своје тврдње да је тужени испољио дискриминаторско поступање према њему доставио службену белешку МУП-а од 30.11.2006. године. Како на истом доказу заснива тужбени захтев и у овој правној ствари, то супротно наводима ревизије, у парницама које се воде међу истим странкама постоји идентитет захтева и чињеничног основа. Поред наведеног, тужбени захтев одређују чињенице на којима је захтев заснован, па стога оне одређују и основ тужбеног захтева.

Из наведених разлога, применом члана 414., у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**